

Katja de Sadeleer

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Rechter Michel Claes
Brussel

Brussel, 28 augustus 2015

Zeer geachte rechter Claes,

Het is op advies van Marina d'Hoop, de nicht van mijn echtgenoot Axel de Sadeleer, dat ik u op de hoogte breng van het volgende:

- Mijn nationaliteit is Finse, ik ben sinds 1997 ambtenaar van de Europese Commissie, waar ik sinds 2001 werk aan de uitbreiding van / onderhandelingen met de Oostbloklanden.
- In de herfst van 2014, ontdekte ik in het kader van mijn werk binnen het team Monténégro DG NEAR, dat de IPA financiering (financiering ten behoeve van toetreding) die Monténégro kreeg sinds 2011, bestemd voor de kinderbescherming en in het bijzonder het sluiten van kindertehuizen, daar niet voor werd gebruikt maar werd ingezet om te faciliteren dat kinderen het land verlieten (via interlandelijke adoptie). Dit geld was bestemd voor andere maatregelen (zoals bv. terugkeer naar de oorspronkelijke familie of plaatsing in een pleeggezin). Dit was extra problematisch omdat het project geen gezinsvervangende tehuizen (family-type homes) zou oprichten terwijl deze vorm van opvang binnen Monténégro niet bestaat.
- Vanwege mijn functie als verantwoordelijke voor de Kinderrechten binnen het Team Roemenië DG Uitbreiding tussen 2004 en 2005 was ik bewust van vergelijkbare problemen eerder geconstateerd in Roemenië (waar de vraag naar kinderen een heuse handel in kinderen had doen ontstaan). Binnen deze context wilde ik niet meer werken met de Montenegrijnse autoriteiten die hiermee een “gelegaliseerde” kinderhandel faciliteerden, temeer daar in de periode leidend naar de toetreding van de Roemenië tot de Unie, een onafhankelijk panel van Europees Familierecht experts naar aanleiding van de zaak in Roemenië in 2004 had vastgesteld dat interlandelijke adoptie niet beschouwd kan worden als een maatregel van kinderbescherming, maar uitsluitend ingezet kan worden in extreem uitzonderlijke situaties (De Belgische rechter Pierre Cornelis had onder meer zitting in dat panel). Deze benadering werd eveneens bevestigd in de nota over de getrokken lessen met betrekking tot de Kinderrechten in Roemenië die de DG Uitbreiding had gezonden aan de DG Justitie in 2013.
- Hierbij valt op te merken dat de annulering van het Montenegro project in de herfst van 2014 tot stand is gekomen dankzij externe druk uitgeoefend op de hiërarchie van de Commissie en niet vanwege mijn gedeelde zorgen.
- Ik heb mijn situatie geschetst binnen het team DG Uitbreiding tijdens mijn functioneringsgesprek in januari 2015, een jaarlijks terugkerende interne evaluatie van de Europese commissie.

- Vervolgens deden twee mannen of ze gingen inbreken in ons huis te Ukkel om 8.15 in de ochtend van 26 januari 2015, terwijl we thuis waren (zie Proces-verbaal PV BR.17.L4.002771/2015).
- Sinds september 2014 heb ik bij mijn teamchef aangegeven dat ik niet meer aan Montenegro wilde werken, maar graag elders binnen team DG Uitbreiding (of anders elders) overgeplaatst wilde worden. Mijn wens werd geaccepteerd door mijn leidinggevend. Gedurende de herfst heb ik gesprekken gevoerd met de directrice van Personeelszaken Colette Cotter en met mijn eigen directrice Alexandra Cas Granje (zij is inmiddels gepensioneerd). Mijn dossier is tevens onder de aandacht gebracht van mijn Algemeen Directeur Christian Danielsson en bij mijn huidige directeur Jean-Eric Paquet. Ik ben zelf ook actief op zoek gegaan naar een post buiten DG NEAR.
- Ondanks een aantal gesprekken buiten DG NEAR (bij DG REGIO, het Generaal Secretariaat van de Europese Commissie en van de Raad van Europa) en ondanks een reorganisatie van DG NEAR op 1 mei 2015, kreeg ik pas een ander voorstel rond half mei voor een andere functie binnen mijn eigen team. Gilles de Kerchove, Anti Terrorisme coördinator van de EU, een neef van mijn man, kende mijn Algemeen Directeur M. Christian Danielsson goed en had zich, terecht, genoodzaakt gevoeld in te grijpen.
- Sinds ik mijn nieuwe functie heb aanvaard bij de DG NEAR (Regionaal), ervaart mijn familie (mijn echtgenoot Axel de Sadeleer) intimidatie/dreigingen (zie Proces Verbaal PV BR.45.L4.016860/2015) en heeft hij een auto-ongeluk gehad. Ook is het kasteel Chêne-al’Pierre, eigendom van Gilles de Kerchove, in brand gevlogen in de nacht van 12 en 13 augustus 2015.
- De situatie werd ondraaglijk, ik ben twee maanden met ziekteverlof geweest (tussen september en oktober 2014) en heb tussen november 2014 en eind juni 2015 parttime op arbeidstherapeutische basis gewerkt tegen volledig salaris, officieel omdat ik arbeidsgerelateerde rugklachten zou hebben. De medische dienst van de Commissie heeft me pas in juni 2015 ervan verwittigd dat volgens de officiële regels van de Commissie een medische deeltijd niet langer dan 6 maanden kon duren en dat deze regeling moest eindigen. Dokter Fripiat van de medische dienst heeft me toen één dag thuiswerk voorgeschreven voor de duur van één jaar.
- Verder wil ik toevoegen dat ik mijn overplaatsing ook heb aangevraagd uit veiligheidsoverwegingen. Mijn collega Roelie Post, Nederlandse, had sinds 1999 voor de Commissie in Roemenië gewerkt aan Kinderrechten en gedurende die jaren veel veiligheidsproblemen gehad. (Zie bijgevoegde lijst bedreigingen en de betrokkenheid van de Medische Dienst van de Europese Commissie.) Mevrouw Post is in mei 2005 van haar functie verwijderd met als doel om haar geen echt werk meer te geven en om haar voor psychiatrische redenen de ziektewet in te duwen. Na een klacht vanwege treiteren bij de Commissie Kallas, verantwoordelijk voor personeelszaken, mocht ze met behoud van haar salaris van de Europese Commissie, vanaf 2008 via een “detacheringsovereenkomst” aan de slag bij de door haar zelf opgezette ONG (Act Against Child Trafficking). Deze overeenkomst werd gefaciliteerd door de hoogste functionaris van de Europese Commissie, Mw Catherine Day. Mw Post heeft tevens een boek gepubliceerd ‘Romania for Export Only – the untold story of the Romanian ‘orphans’ in 2007. Toen dat detacheringscontract in de herfst van 2014 afliep is ze opnieuw ingestroomd bij de Europese Commissie DG NEAR, Team “Financiën en contracten” op een functie die in niets aansloot bij haar profiel. Ondanks protesten hiertegen op het hoogst mogelijke niveau van de Europese Commissie (Secretaris-generaal Mw Catherine Day en Algemeen Directrice Personeelszaken Mme Souka), kreeg ze geen andere

functie en bleef ze getreiterd worden. Toen ze de consequenties van die pesterijen niet langer kon verdragen heeft ze half mei 2015 de Commissie laten weten dat ze niet meer naar het kantoor kon komen en heeft de Commissie verzocht een schikking te treffen. Desondanks bleef de Commissie proberen haar dossier te medicaliseren door met terugwerkende kracht haar salaris vanaf half juli 2015 te korten tenzij zij een medische verklaring kon overleggen (wat ze uiteindelijk heeft gedaan). De ONG ACT, Against Child Trafficking heeft een klacht ingediend tegen OLAF in de herfst van 2014 met betrekking tot de ‘detacheringsovereenkomst’ van mevrouw Post; deze klacht is door OLAF niet ontvankelijk verklaard. Mw Post heeft een advocaat in de arm genomen, Dr. Agstner in Oostenrijk. Ook heeft zij sinds de herfst van 2014 een dossier lopen bij de Belgische politie.

Volgens ons is er sinds eind 2004, een “adoptielobby” druk met het uitwissen van het collectieve geheugen en eerder geleerde lessen en het als het gaat om de geslaagde pogingen van de Europese hervormingen in Roemenië met betrekking tot het beleid van de Kinderbescherming tussen 1999 en 2006. Het gaat dan om individuen en groepen uit Roemenië. Eén van die individuen is François Polge de Combret, een invloedrijke Franse bankier. Deze mensen oefenen veel invloed uit op de Europese Commissie en dit heeft geleid tot corrupte activiteiten binnen de organisatie (zie ook www.asktheeu.org). Ze proberen de bij de dossiers betrokkenen op afstand te zetten door ze weg te promoveren of door ze in ernstig psychologisch of fysiek gevaar te brengen.

Vandaar dat ik uw aandacht op dit onderwerp wilde vestigen, want ondanks onze aangiftes bij de Belgische politie, hebben zij ons nog niet benaderd voor de vervolgstappen. Ik ben zelfs, ondanks mijn herhaalde verzoeken, niet benaderd door de psychologen van de politie. We hebben de politie van Ukkel verzocht onze dossiers samen te voegen. Mocht er iets gebeuren met ons (mij, mijn echtgenoot Axel de Sadeleer, onze dochter Rebekka de Sadeleer, mevrouw Roelie Post, haar medewerker Arun Dohle of onze arts Dr. Katja Keller), dan heeft u in ieder geval een beginpunt voor uw onderzoek. Ondertussen beveiligen wij ons zelf voor zover we dat kunnen: we hebben bewakingscamera’s opgehangen rond ons huis in Ukkel (en dat zijn we nu ook aan het doen in ons huis in Dion, Beauraing) en we hebben een waakhond gekocht. We brengen de school van onze dochter op de hoogte van deze feiten.

Hieronder treft u een korte beschrijving van de aanpak van de Europese Commissie met betrekking tot de Kinderbescherming in Roemenië tussen 1999 en 2006 zodat u een beeld kunt vormen van de achtergronden van dit dossier.

Hartelijke groet,

Katja de Sadeleer

Bijlages:

- 1) Processen verbaal
- 2) Verslag van het interne functioneringsgesprek uit 2014 (Katja de Sadeleer)
- 3) Opsomming van de treiterijen/bedreigingen en de betrokkenheid van de Medische dienst
- 4) Correspondentie tussen Katja de Sadeleer en Gilles de Kerchove; Knipsel over de brand van het kasteel Chêne-al’Pierre (LaMeuse.be 13.8.2015)
- 5) Verklaring van Dr. Katja Keller over Axel de Sadeleer, 16.6.2015
- 6) Medische verklaring van Dr. Fripiat over Katja de Sadeleer, 18.6.2015
- 7) Brief van Mw Ana Gomes, Europarlementariër, aan de Vicepresident van de Europese Commissie M. Timmermans, 16.7.2015
- 8) Brieven van mw Roelie Post aan de Secretaris Generaal van de Europese Commissie Mw Catherine Day, 13.7.2015, 22.5.2015
- 9) Verslag van het interne functioneringsgesprek uit 2014 (Roelie Post), met een rapport van de uitvoerend directeur van Against Child Trafficking, M. Arun Dohle
- 10) Email van mw Roelie Post aan de Secretaris Generaal van de Europese Unie Mw Catherine Day en aan de Algemeen Directrice van Personeelszaken van de Europese Commissie Mw Souka, 10.10.2014
- 11) Brief van mw Roelie Post aan Giovanni Kessler, Directeur-Generaal van l’OLAF, 28.8.2015
- 12) Email van mw Roelie Post aan mw Eva Joly, Europarlementariër, 8.7.2015
- 13) Verschillende correspondentie en nota’s gericht aan de Europese Commissie over Kinderrechten
- 14) Interne correspondentie tussen Katja de Sadeleer en de leidinggevendenden van DG NEAR, tussen november 2014 en mei 2015

Children's Rights in Romania in the pre-accession phase

Background

Since the fall of the Ceausescu regime in 1989, the care of institutionalised children in Romania has been a subject of great political and public (media) attention. The system introduced by Ceausescu in 1970 in an attempt to boost population growth was not accompanied by the requisite machinery for helping birth families or for placing children in foster care. As a result, many children were abandoned in squalid State orphanages. The EU has given political and financial support to reform child protection in Romania since 1990 (total € 160 million).

Child protection should be a responsibility of public authorities. In Romania, since the early 90s, State authorities have relied strongly on NGOs. This became very acute from 1997 onwards when control of the Romanian Child Protection authority was effectively taken over by NGOs.

Due to the high numbers of children in the institutions, in the 90s priority was given to international adoption instead of reforming the child protection system in Romania. During the period in which NGOs were in control of child protection, legislation was notably adopted which opened the way to abuses of the adoption procedures (children were made available to adoption NGOs using a points system which *de facto* was close to the creation of a market-based system where each child had a price). During this period the level of international adoptions increased very sharply, while national adoptions decreased. It could also be noted that the same NGOs and individuals were consistently being awarded contracts and funds. In the end of 90s, it became apparent that the adoption system had become close to a market for children.

All this exerted significant influence over the way in which childcare policies were conducted in Romania. The substantial pressure being exerted by the adoption lobby¹ meant that it was difficult for the Romanian government to define child protection strategies aiming at prevention of abandonment and closing big old style residential institutions by providing alternatives.

Against this background, DG Enlargement started working very closely with the EC Delegation in Bucharest in order to reform the child protection system in Romania.

Phare Programme 'Children First'

From 2000 to 2006, a multi-annual Phare programme 'Children First', with a total value of € 59.5 million, was implemented to support the efforts of the Romanian government to reform child protection and finance the closure of large old-style childcare institutions by replacing them with alternative child protection services. Some 90 large institutions were closed and replaced by over 300 alternative child protection services, ranging from family-type homes to foster care. This programme was accompanied by a large public awareness campaign to inform the public at large of existing alternatives to abandonment and institutionalisation. The majority of large, old style institutions have been closed, while there is now a large number of family type homes and most young children are placed in foster care. Also social assistance for families has improved.

The progress was significant, and Romania's child protection was recognised by international experts as a model for the region.

Inter-country Adoption

Romania had ratified the Hague Convention on Protection of Children and Co-operation in respect of Inter-country Adoption in 1994 and reformed their adoption system in 1997. The Commission's main concern was that legislation on adoption appeared to allow considerations other than the best interest of the child to influence decisions on adoption. This system risked having a negative effect on efforts to reform the child protection system in Romania. (Regular Report 2000)

¹ The adoption lobby was a network of groups and individuals in Romania and outside.

After criticism of the European Parliament and the European Commission in 2000–2001, the Romanian government temporarily suspended inter-country adoptions in order to review the legislation. This led to strong opposition from adoptive parents, adoption agencies and other stakeholders. As a result of conflicting views between these stakeholders and the EU, the Romanian Prime Minister asked the Commission for support in drafting new legislation. As a result, an Independent Panel of EU Experts on Family Law was set up by DG Enlargement in December 2002 in order to examine if the new Romanian draft legislation on children's rights and adoption was in compliance with the UN Convention on the Rights of the Child and the European Convention on Human Rights, and with practices in the EU Member States.

The Panel provided a technical, non-political opinion in May 2004:

“Inter-country adoption cannot be considered as a protection measure. Inter-country adoption is a very last resort and should only be considered if any suitable means of foster, adoptive or residential care cannot be found in the country of origin of the child and only if it is manifestly in the best interests of the child. It must be clear that residential care comes also before (inter-country) adoption – see article 21(b) of the UN Convention on the Rights of the Child.”

The new Romanian legislation entered into force in January 2005. The new laws no longer foresee inter-country adoption as a general child protection measure.

Conclusion

The Commission's Regular Reports on Candidate countries progress towards accession reported, over the years, on progress made in the area of child protection in Romania:

In 1998, it was reported that the Government had continued to take measures, with Phare support, to improve the protection of the nearly 100 000 abandoned children in state orphanages.

In 1999, on the other hand, the Composite Paper regretted that the situation of over 100 000 children in institutionalised care had seriously deteriorated. Therefore, the Commission recommended to the European Council to conclude that the opening of accession negotiations with Romania would be conditional of effective action announced by the Romanian authorities to provide adequate budgetary resources and to implement structural reform of child care institutions before the end of 1999.

In 2000, it was noted that the Government had shown a political commitment to addressing the problems of institutionalised children and progress had been made.

In 2001, the Commission welcomed the moratorium on inter-country adoption as a mechanism to end practices that were incompatible with Romania's obligations under the UNCRC and which risked opening opportunities for trafficking in children and other forms of abuse. It was also reported that the budget allocated to childcare had been substantially increased.

Since 2002, progress reported was qualified as significant, although it was acknowledged that large regional differences still existed in the implementation of the new measures.

In 2003, it was reported that more than half of the 86 000 children in public care were now placed with families (extended family, foster care), while 37 000 children remained in residential care (including special schools). A methodology for the closure of large residential institutions had been developed and was being implemented. The majority of the remaining 120 large institutions had been restructured into family-type modules and material living conditions were noted to be generally appropriate.

In 2004, the Strategy Paper noted that strict rules on inter-country adoption, which appeared to be in line with the UN Convention on the Rights of the Child (UNCRC), should further improve the protection of children's rights.

In 2005, it was noted that most of the 85 large institutions had been closed. In general, the progress achieved in the field of child protection had been widely acknowledged by the Independent Panel of Experts of Family Law of EU Member States in May 2005 and was regarded as satisfactory in relation to Member States' best practices.

Finally, in 2006, the Monitoring report on the state of preparedness for EU membership of Bulgaria and Romania noted that the 2005 legislation on children's rights and adoption had brought Romania's legislation in line with the UNCRC and on a par with the Member States. Living conditions in the remaining institutions had improved substantially and were now generally of a good standard. The Commission's 2006 Monitoring Report on Romania concluded that significant progress had been made in the area of child protection, except for one outstanding issue, related to sufficient provision of social work assistance for mothers in difficulty during pregnancy and to ensuring their adequate access to maternity hospitals.

The new approach on inter-country adoption taken by the Romanian government, to strongly limit inter-country adoptions, complemented the general progress in child care and brought Romania's situation in line with practices in EU Member States, where inter-country adoptions, if all, are the extreme exception. The number of children in institutions steadily decreased over the years², while the demand for national adoption exceeded the number of adoptable children.

The fact that Romania halted inter-country adoptions led to increased pressure on the other countries for adoptable children. Therefore, as DG Enlargement pointed out in April 2005, there was an urgent need for a consistent approach of the Commission among the different countries of the region in line with international instruments such as the UN Convention on the Rights of the Child.

Roelie Post, who was on secondment from the Commission to *act againstchildtrafficking.org*, was the responsible Task manager on children in the Romania Unit of DG Enlargement from 1999 until 2005. Subsequently, she documented her experience in the book 'Romania for Export Only – the untold story of the Romanian 'orphans''.

² From about 100 000 in the early 90s to 31 107 in June 2005 (EC Monitoring Report on Romania, May 2006).